

Michaela Mitroci

Kytice

zmařených životů

Kytice zmařených životů

Michaela Mitroci

NEZVANÝ HOST

Na kopci za temným lesem,
po stráních porostlých vřesem,
toulá se mužiček,
podivný človíček.

O svou hůl dřevěnou opřený,
z cesty je celičkový sedřený.
Zastaví na malou chvíli,
jen aby nabral síly.

Na kopci za temným lesem,
na stráních porostlých vřesem,
stojí tam maličké stavení,
kus od něj potůček pramení.

Pod střechou pokrytou mechem
zdají se sny pěti dětem.
Jen jedno – šesté je vzhůru,
neboť mělo zas noční můru.

„Neboj se, synáčku, byl to jen sen,
zavři zas oči své, než bude den.“
Přesto však chlapeček stále se bojí,
v jeho snu blíží se k domu muž s holí.
Za okny najednou vítr se zvedá
a hošík zděšeně příkrývku hledá.
Vzápětí ozve se na dveře bušení,
kdopak to navštívil malinké stavení?

Otec jde otevřít, v ruce má nůž
však vůbec ho neděsí hubený muž.
„Pusťte mě dovnitř, nemám sil dost,“
žadoní zoufale nezvaný host.

„Jak vidíš, starče, je nás tu moc,
nemůžeš zůstat jedinou noc.“
Muž vyhnán do bouře, odchází pryč,
neví, že upletli si na sebe bič.

Slunce již vychází, ráno se blíží
matka si postýlky tiše prohlíží.
Najednou v posledním pelechu
uvidí děťátko bez dechu.

Maminka pláče, svírá ho v ruce,
děťátku ze strachu však puklo srdce.

Jen o další den později
leží už chlapeček pod zemí.

K večeru za okny vítr se zvedá,
kdoši zas přístřeší v té bouři hledá.

Za dveřmi stojí již známý host.
„Jen pojd', starče dovnitř, místa je dost.“

MINULÝ ŽIVOT

Prochází děvčátko mladičké lesem,
tělo jí chvěje se ukrutným třesem.

Prochází okolo vyprahlé louky,
zde má být konec té její toulky.

Na místě klidném, jak zprvu zdá se,
zemřela žena kvůli své kráse.

Na místě krutém na pohled druhý,
kde slunce svítí, a přesto studí.

Prochází děvčátko po suché zemi,
nohy ji dovedou k mrtvému kmeni.

Prochází loukou, i když se bojí,
přestože každý krok síly ji stojí.

Usedá na místo, kde se jí zdálo,
že kdysi dřevěné doupátko stálo.

Usedá pomalu na tvrdou hlínu,

propadá dočista těžkému splínu.

Zavírá oči, a přesto vidí,
jak k louce ženou se desítky lidí.

Zavírá oči, tiše si zoufá
a v dobrý konec alespoň doufá.

Mladičká dívka náhle je ženou,
pro svoji krásu stává se cennou.
Mladičká dívka vrací se v čase,
každý muž pohledem na ní se pase.

Pobíhá po vsi, pomáhá lidem,
vždy všechno řeší s ledovým klidem.

Pobíhá po lese, byliny sbírá,
protože pomohou víc než-li víra.

Vrací se na louku s košíkem plným,
suší je ve vánku s nádechem slunným.

Vrací se do domku, kde sama žije,
cestou se v tůňce narychlo myje.

Neví, že za stromem starý muž kouká,
jak tělo ze šatů nevinně souká.

Neví, že rozhodl právě teď,
vybrat si ženu za oběť.

Jakmile opustí vodu chladnou,
tak kapky z těla na zem spadnou.
Jakmile stojí na břehu nahá,
ucítí, jak na ni hrubá ruka sahá.

Na ústech pocítí drtivý tlak,
o co se pokouší děsivý chlap?
Na ústech bolí jí polibek tvrdý,
že lásku cítí k ní, chorý muž tvrdí.

Dívka se pokouší uskočit v dáli,
ale ty pokusy marné se zdály.
Dívka se snaží okamžik řešit,
aniž by musela s tím mužem zhřešit.

Nemá však sílu, bojovat víc,
násilník myslí, že vyšla mu vstříc.
Nemá již naději, zachránit své tělo,
které se poddalo, aniž by chtělo.

Nebohá žena na listí leží,

hlavou jí myšlenky jen na smrt běží.

Nebohá kráska pláče tam tiše,
na pomstu přitom myslet má spíše.

Zvedá se pomalu, napíná svaly,
které se v ukrutném souboji vzdaly.
Zvedá se statečně, přemlouvá ruce,
až příliš hlasitě tluče jí srdce.

Na místě kde kdysi bývala ráda,
potkala nyní ji odporná zrada.
Na místě s proudící vodou živou,
změnila se nyní na ženu divou.

Starý muž bojí se následků činu,
začíná na ženu za vše házet vinu.
Starý muž otráví v okolí trávu,
která pak zabije sousedům krávu.

Jak málo stačí mu k vítězství,
aby skryl hrozivé tajemství.
Jak málo stačí lidu z vesnice
a už dívce staví se hranice.

Děvčátko malé otvírá oči,
teď už ví, jak všechno to skončí.
Děvčátko malé bylo tou ženou,
kterou plameny spálily celou.